

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 11 NOVEMBER 1906.

N^Ö 6

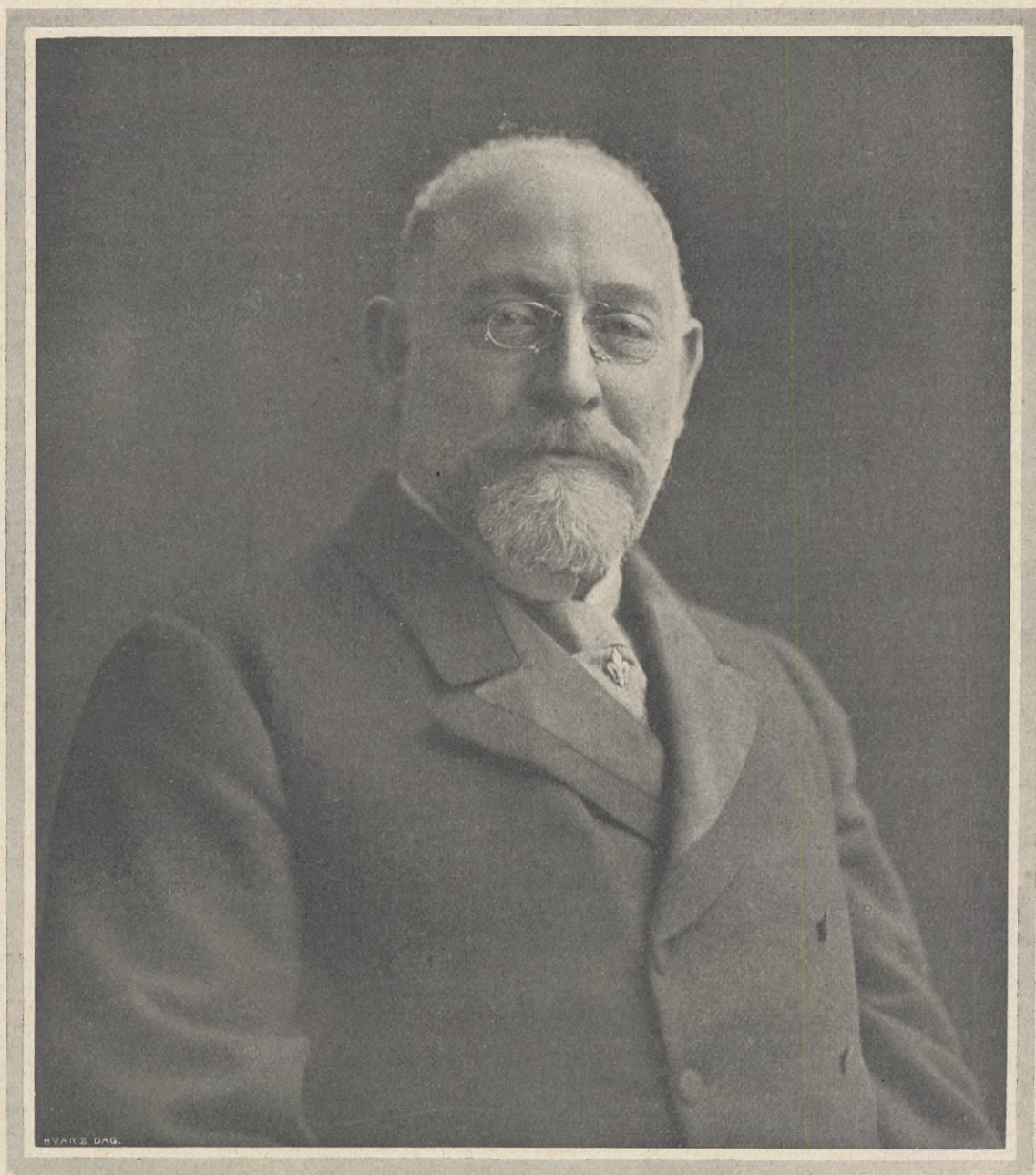

Foto. Hamngvist, Stockholm.

CARL CARLSSON BONDE.
FRIHERRE. ÖFVERSTEKAMMARHERRE.

Kilchä. Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm.—Öhg.

CARL CARLSSON BONDE.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Att man i vår tid kan vara på en gång framstående aristokrat och god demokrat, därpå lämnar öfverstekammarherren frih. Carl Carlsson Bonde ett talande exempel. Han är en fulländad aristokrat och hofman, stor godsägare, men på samma gång avancerad vänsterman. Många torde nog anse, att denna hans politiska ståndpunkt mera grundar sig på en viss skeptisk läggning än på verklig öfvertygelse, men för den, som haft tillfälle att på närmare håll följa hans politiska bana, står det klart, att bakom denna spirituella skepticism äfven finnes en fond af positiv reformvilja och optimistisk åskådning.

Frih. Bonde är en af de talare, till hvilka andra kammaren häst lyssnar. Han älskar att förse sina anföranden med elegant satiriska vändningar, där de ofta rätt skarpa spetsarne ligga inlindade i en godmodighet och urbanitet, som förtager dem deras personliga verkningar. Och därför är friherre Bonde en populär man äfven bland sina meningsmotståndare.

För den, som skrifver dessa rader, står ännu i lifligt minne friherre Bondes uppträdande under röst-rättsdebatten vid innevarande års riksdag. Sedan han först på ett äfven för honom ovanligt lyckligt sätt ironiserat öfver en föregående talares mycket bålstora, men i själfva verket föga innehållsriga uttalanden, riktade han sig till den Staaffska regeringen för att å den svenska vänsterns vägnar tillförsäkra densamma understöd under de allvarliga dagar, som vore att vänta. Den gången kunde man ej spåra något af den elegante världsmannens koketta skepticism, utan det var en ärlig svensk demokrat, hvars vibrerande stämma talade om djupet af en allvarligt genomtänkt öfvertygelse.

Såsom tillhörande en af vårt lands främsta ätter — om man också måste förvisa härstamningen från Erik den heliges fader till fablernas område, återstår dock en lysande rad förfäder långt in i medeltidens natt, och släktskapen med konung Karl Knutsson Bonde är ju oomtvistlig — har frih. Bonde helt naturligt intagit en framstående ställning i konungens närhet. Född i Stockholm den 11 juni 1850 såsom son af öfverstekammarherren frih. Carl Gerhard Bonde och hans gemål, född grefvinnan Lewenhaupt, blef Carl Carlsson Bonde student i Uppsala 1869 och aflade kansliexamen 1872. Därefter inträdde han på den diplomatiska banan och tjänstgjorde såsom attaché vid beskickningarne i Paris, London och Rom, till dess han 1876 blef andre sekreterare i utrikesdepartementet. Samma år tog han emellertid afsked ur diplomatiske tjänst och utnämndes i stället till kammarherre Tjugu år därefter trädde han emellertid ånyo på visst sätt in på den diplomatiska banan, då han 1896 blef öfverceremonimästare vid hofvet och introduktör af främmande sändebud. Sedan 1900 är han öfverstekammarherre hos konungen.

Den diplomatiska banan anses ju vara mycket gifvande i fråga om ordensutmärkelser. Också innehar frih. Bonde i denna stund 12 olika ordnar, Oskar II:s jubileumsminnesmärke inberäknadt.

Denna sistnämnda utmärkelse hörde nog icke till dem, som utdelats endast "honoris causa": det är allmänt kärdt, att frih. Bonde är gärna sedd och mycket värderad på högsta ort. I egenskap af hufvudman för sin ätt innehar frih. Bonde det stora fideikommisset Ericberg i Södermanland, ett af våra största jordagods, taxeringsvärderadt till, om vi ej missminna oss, närmare 3 millioner kronor.

Riksdagens Andra kammare har frih. Bonde tillhört åren 1888—90, 1894—99 samt sedan 1903. Hans politiska verksamhet ha vi ofvan berört; vi vilja endast tillägga, att han sedan 1904 tillhört bevillningsutskottet och där tagit en verksam del i göromålen, hvarvid han ingalunda varit rädd för detaljutredningar,

som för utomstående måste förefalla skäligen intresselösa. Vidare har han ett antal år varit statsrevisor.

Frih. Bonde har äfven utöfvat litterär verksamhet såsom arkivforskare, öfversättare och utgivare af memoarer. Det torde äfven vara bekant, att han är en lycklig tillfällighetspoet. Sedan 1883 är han ledamot af landbruksakademien och sedan 1884 ledamot af samfundet för utgivande af handskrifter rörande Skandinaviens historia. Hans litterära och konstnärliga intressen ledde äfven till hans utnämmande år 1898 till censor och inspektör öfver dramatiska teatern — en post, som säkerligen hos sin innehafvare erfordrar en mindre vanlig takt och omdömesförmåga.

Slutligen är att nämna, att frih. Bonde sedan 1899 är ordförande i Sveriges allmänna exportförening, sedan 1900 hederspresident i Tyska S:t Göransföreningen i Stockholm och sedan 1904 inspektör öfver Stockholms borgareskolas föreläsningar. Lägges härtill, att frih. Bonde är en framstående hippolog och jordbrukare, inser man, att han är en man med mycket mångsidiga intressen, hvilka därtill, till lycka för hans fosterland, icke blott äro kontemplativa.

Knut Falk.

DEN NYE JUSTITIEOMBUDSMANNEN.

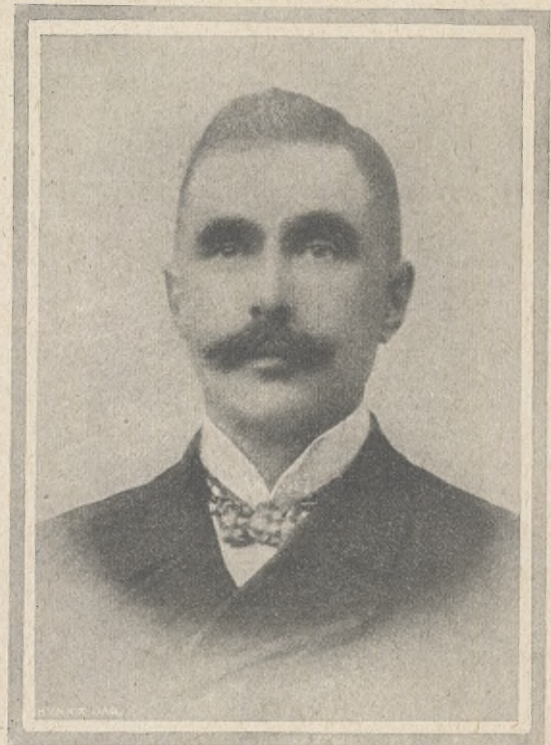

Foto. Edström, Sthlm.

Kl. 1881: Berndt Hasselrot.

BERNDT HASSELROT.

Sedan den hittillsvarande justitieombudsmannen, revisionssekreteraren C. E. Leijonmarck utnämmts till president i Göta hofrätt, har suppleanten, revisionssekreteraren B. F. E. Hasselrot inträdt som ordinarie utöfvare af ämbetet. — Hr Hasselrot är född i norra Säm, Älfsborgs län år 1862, blef student i Lund 1881 och aflade examen till rättegångsverken 1885. Han blef vice häradshöfding 1888 och t. f. fiskal i Göta hofrätt 1890, adjungerad ledamot därstädes 1892, fiskal samma år och assessor 1894. År 1896 utnämndes han till assessor i Svea hofrätt, följande år till t. f. revisionssekreterare och två år senare till ordinarie.

I Volendam i Holland afled den 5 nov. efter en tids sjuklighet den berömde norske målaren *Frits Thaulow*.

Thaulow var född i Kristiania den 20 okt. 1847. Sedan han blifvit student 1866 studerade han först för inträde på apotekarebanan och tog en farmaceutisk examen. Att han dock icke var inne på rätt väg kom han snart underfund med. Han kastade om och 1870 finna vi honom i Köpenhamn bedrivande ifriga konststudier vid akademien. Han fortsatte därefter under Gudes ledning i Karlsruhe och kom slutligen till Paris, där han under en treårig vistelse mottog de intryck som voro afgörande för hela hans utveckling. I metropolen förkunnades just vid denna tid friluftsmaleriets evangelium och Thaulow blef en af dess ifrigaste proselyter. Efter återkomsten till Norge blef det också det intima naturstudiet som helt tog honom fången.

Foto. Jonason. Öbg.

Kilchē: Bengt Sjöberg.

FRITS THAULOW.

Efter fotografi.

Kilchē: Bengt Sjöberg.

FRU ANNA BOBERG, f. Scholande utställer f. n. en serie tavlor med motiv från Lofoten i Paris. Utställningen har ådragit sig en mycket smickrande uppmärksamhet.

Norska landskap, särskildt vinterlandskap, där hans förmåga att återgifva ljusets skimmer öfver snön, väckte stor beundran, skapades i rask följd af hans flitiga pensel. Hans konst — uppuren af en ståtlig och entusiastisk personlighet — blef af banbrytande betydelse.

Thaulow blef snart nog ett namn på världsmarknaden. Under de senare årer, då han som erkänd storhet var bosatt i Paris, idkade nog "friluftsmålaren" icke obetydligt med "atelierkonst", och hans uttrycksn edel — han sysslade gärna med nattstämmingar — synas mången, trots all effekt, nästan konventionella. Men sin stora insats i konstens historia har han gjort och ett namn har han gjort sig som räknas till de på gallerierna såväl i Europa som Amerika mest förekommande och skattade.

1

2

3

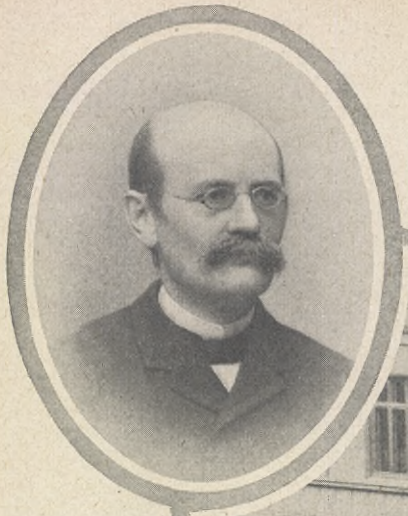
4

OLGA (1), VALBORG (2), ASTRID (3) OCH SIGRID SVÄRDSTRÖM (4), konserterer för närvarande med stor framgång i Tyskland. Af Hamburgertidningarna ha de hedrats med benämningen "de svenska näktergalarne". Af fru Svårdström-Werbeck och hennes man meddelade H. 8 D. jämväl i nr 49 förra årg. portr. och data.

JUBILEUM VID CHALMERSKA INSTITUTET.

Tjugofem år hade den 3 nov. förflutit, sedan prof. Aug. Wijkander öfvertog ledningen af det öfver hela landet liksom ock i utlandet bekanta Chalmerska institutet i Göteborg. Kvartseket har sett anstalten i alla afseenden upplefva en kraftig utveckling. Utom sitt arbete som lärare och föreståndare vid institutet har prof. W. funnit tid för en synnerligen omfattande insats i Göteborgs kommunala lif.

Chalmerska institutet firade i januari 1905 75-årsminnet af sitt bestånd. (Jfr H. S. D. VI: 17).

PROF.
AUG. WIJ-
KANDER.
HARI 25 ÅR
FÖRE-
STÅTT
CHALMER-
SKA INSTI-
TUTET.

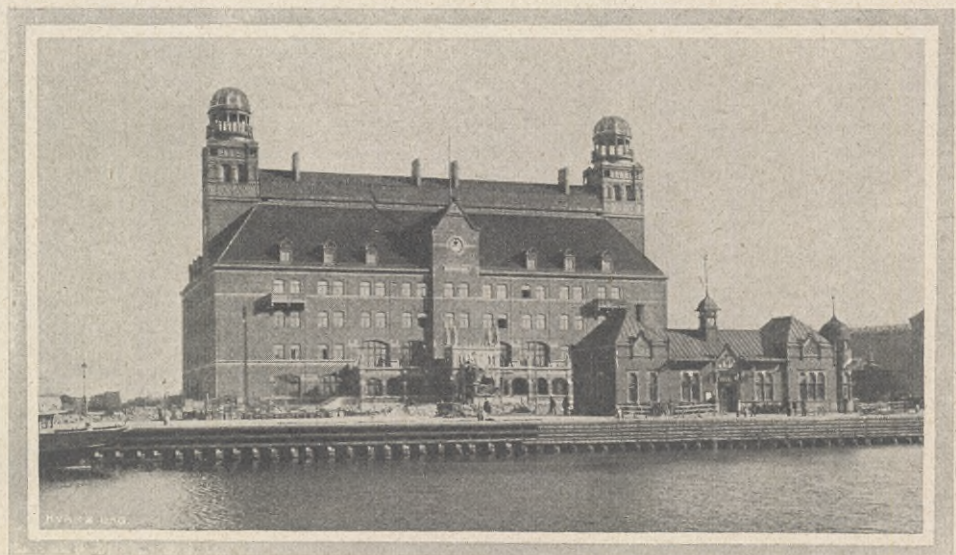
Foto. Rinman, Göteborg.

PROFESSOR WIJKANDER HYLLAS UTANFÖR INSTITUTET AF ELEVKÅREN.

MALMÖ NYA POSTHUS.

För några dagar sedan har Malmö postkontor inflyttat i sitt ståtliga nya palats. Inredningen erbjuder ur postal synpunkt många nyheter, och det nya postkontoret torde kunna anses som en mönsteranstalt inom svenska postverket. Byggnaden i sin helhet representerar med inredning ett värde af omkring en million kronor.

Efter fotograf.

DET NYA POSTHUSETS YTTRE ÅT HAMNEN.

Köhle • Bengt. Skultveersparre

INVIGNINGEN AF EN FANA FÖR ULTUNA ELEVKÅR

ägde rum på examensdagen den 25 oktober. Invigningen förrättades af vice ordförande i styrelsen för Ultuna Landbruks Institut professor H. Hildebrands-son. Fanan har utförts af Handarbetets vänner i Stockholm efter skiss af arkitekten Lindberg.

* * *

Nyligen funnos utanför Skanör af en bärgningsångare från Trälleborg 2 större

och 5 mindre kanoner, hvilka utgjort bestyckningen på en örlogsman som under 1700-talet strandade vid Skanör. De större mäta 2,2 m. i längd, de mindre 1,9 m. Järnet, som under så lång tid varit utsatt för saltvattnets inverkan, har blifvit så sprödt, att man nu med lätthet kan tälja däri med en knif.

Foto. Lindelöw. N. rnköping

Kitshé: Bengt Sjöforsparre

DEN NYINVIGDA S:T JOHANNIS KYRKA VID NORRKÖPING.

Amatörfoto.

GAMLA KANONER, BÄRGADE FRÅN HAFSBOTTNEN.

Kitshé: Bengt Sjöforsparre.

**Fotografier
för**

HVAR 8 DAG

böra vara Redaktionen i Göteborg tillhanda **lördagar**; mottagas eventuellt **SENAST MÅNDAGAR** för att inflyta i veckans nummer. Tidningen måste numera, tillfölje den ofantliga upplagan, **presläggas tisdag f. m. Fotografier som anlända tisdag morgon och ej äro af YTTERSTA VIKT, komma ej med.**

EGNAHEMSFRÅGAN.

H. 8. De STOCKHOLMSFÖRTOGS-EGNAHEM-KOMMITTÉN HÅLLER SAMMANTRÄDE I STOCKHOLM: I förgrunden t. v. chefen för föreningen Egna hem i Motala J. V. Johansson. Därefter från dennes vänstra sida: Sekr. i Norrbottens läns hushållningssällskap dir. Paul Hellström, Landshöfd. greve Hugo Hamilton, t. f. Byråchefen greve Axel Mörner, Amanuensen H. Almgren (sekr.), Jordbruksministern A. Pettersson, Expeditionschefen von Seth, Statskommisarijen Sylvan, Sekr. i Malmöhus läns hush.-sällskap Leutvén, Godsägaren frih. Djurklou.

Jordbruksministern har anmodat ett antal intresserade och sakkunnige män att i departementet samråda om hur egna-hemsiden lämpligast skall befräjas. Vår bild visar det första sammanträdet inför jordbruksministern.

Elsa Malm stannar i trappan. Det gör så förskräckligt ordt i hjärtat och hon trycker handen hårdt mot bröstet. Hon har alltid haft hjärtfel, men på sista tiden lider hon visst också af blodbrist, ty hon känner hur häftigt hjärtat arbetar och liksom suger efter blod och Elsa märker mer än någonsin hur tröttsamma de fyra trapporna upp till hennes lilla vindrum äro. Långsamt fortsätter hon uppför den tredje trappan, men måste åter hvila sig innan hon kan börja den fjärde. Det är ju heller inte underligt hon blifvit blodfattig, så illa som hon varit de sista åren!

Ändtligen är hon uppe! Hon har redan satt nyckeln i låset, men ändå öppnar hon ej. Det känns så svårt att veta sig vara *hemma* och ändå ej mötas af något som man plägar innefatta i det ordet. Hon vet att så fort hon öppnar dörren slå köld och mörker emot

GAMLA BREF.
FÖR HVAR 8 DAG AF WIPO.

henne. Ack hur annorlunda hade hon ej drömt sig ett hem! "*Hem*", hon sluter ögonen, om af trötthet eller för att liksom bättre kunna koncentrera sina tankar vet hon ej, *hem* hvilket märkvärdigt litet ord! För mången ett begrepp om det bästa och skönaste på jorden, för andra åter ett kallt, dött ord som väcker saknad och bitterhet i medvetandet om att ej äga något. *Hem*, Elsa måste upprepa det ordet ännu en gång. Det är länge sedan hon sist tänkte på det. Alltsedan drömmen om ett eget varmt och ljus litet hem blef grusad har hon på allt sätt försökt döda det ordet i sin tillvaro. Hon minns hur hon undvikit det genom att säga: "uppe hos mig" eller "i mitt rum", eller "där jag bor", men hem, nej det ordet kunde hon omöjligt dra ner så genom att kalla sin lilla vindskupa hem. Ej därför att det var en vinds-

Kliché: Kon. A.-B. Dingt. Skulptörerna Sjöhm—Östg.

kupa, nej visst inte, utan därför att där var ensamt, mörkt och kallt. Med hem hade hon alltid förstått kärlek, glädje, ljus och värme och — och honom, ty det var ju han som förde med sig allt det andra. När hon numera någon gång tänkte på hem brukade det alltid blifva i samband med döden.

Elsa kände en lätt frosskakning. Hvarför kom hon att tänka på allt detta i kväll och hur kunde det komma sig att hon liksom med en viss lättnad tänkt att hon var hemma, då hon satte nyckeln i låset? Hon måste sannerligen blifvit bra trött och klen på sista tiden som föll offer för dylika tankar! — Med ett raskt beslut öppnar hon dörren. I det samma faller ett bref ned, det hade tydligen varit instuckt i dörrspringan. Elsa tar upp det och går in, kastar ytterplaggen på en stol och tänder den lilla opudsade lampan. "Nå, en stund räcker väl ännu oljan", säger hon för sig själf, "och i morgon", hon afbryter sig, "i morgon!" Hvad tänker hon egentligen på! Tror hon att hon då skall kunna köpa mera fotogén, hon som i kväll ej haft en slant till att gå på automaten och äta sin vanliga lilla kvällsmat bestående af en kopp té och en smörgås. Nåja, det var ofta på sista tiden hon hade fått lägga sig hungrig, så det gick väl i kväll också och i morgon, nej, på morgondagen orkade hon ej tänka.

Men brefvet, brefvet, det var så rätt! Det är inte ofta nu för tiden som Elsa Malm får bref. Hon skjuter fram den bekväma hvilstolen till bordet, den enda hon har kvar, ty tid efter annan har hon måst afyttra sitt lilla, en gång så nätta bohag. I det hon trött sätter sig, ta'r hon brefvet och betraktar det. Den stilen känner hon ej, det var märkvärdigt, hon brukar väl aldrig få bref från någon okänd? Försiktigt rifver hon upp det och läser:

"Fröken Malm!

Förlåt jag besvärar Er, men då jag i dag var uppe hos grosshandlare Weber för att få några upplysningar om konstnären herr Carl Bjerne, jag visste nämligen att han under sin lifstid varit en gärna sedd gäst i det Weberska hemmet, påpekade herr Weber att ni fröken Malm nog skulle kunna lämna de bästa upplysningarna. Grosshandlaren motiverade detta med att ni varit i hans hus som lärarinna den tid Carl Bjerne umgicks hos dem, att Bjerne lifligt uppvaktat er och att han visste att ni korresponderat, åtminstone under hans studietid i München, ty då var ni ännu kvar hos Weber och han var säker på att ni ända till Bjernes hastiga död stått i nära gemenskap med hvarandra, ty grosshandlaren trodde sig äfven med säkerhet veta, att ni fröken Malm är den kvinna som spelat så stor roll i Bjernes lif och om hvilken han talar i en af de små anteckningar man funnit efter hans död, där det bland annat heter: "Utan henne hade jag aldrig blifvit annat än en vanlig medelmätta, ty det var alltid hon som inspirerade mig och under hennes inflytande jag skapade mina bästa verk". Som jag håller på att skriva Carl Bjernes lefnadsteckning skulle det vara ovärderligt för mig att få en liten inblick i hans privatlif och erfara hans tankar och reflektioner under sina studier utomlands. Ni som kände honom så väl, vet nog hur isolerad han egentligen lefde, och hur litet man därför känner om hans inre och enskilda lif.

"Jag undrar därför om ni vill tillåta mig att läsa de bref ni erhållit och sedan kanske få publicera en del af dem? Jag betalar gärna hvad som helst, ty för mig är det af allra största vikt att få denna lucka i min bok, rörande Carl Bjernes privata lif fylld. — Jag skall i morgon vid 2-tiden hafva äran besöka fröken och hoppas vi då skola till ömsesidig belåtenhet kunna komma öfver ens. Med utmärkt högaktning Nils Aurén (författare)".

Elsa flög igenom brefvet. Hon blef om möjligt ännu blekare, det kändes som om hjärtat skulle stanna och hon tryckte åter handen mot bröstet. Hvad var meningen, hon förstod ingenting, hon var alldeles yr i hufvudet. Hon måste läsa om brefvet igen, men handen som höll det, darrade så häftigt, att hon måste lägga brefvet framför sig på bordet för att kunna läsa. Då hon slutat föll hon trött tillbaka i stolen, men då hon samlat sina tankar några minuter reste hon sig upp och knöt de magra händerna liksom i stumt raseri. Hvad var meningen?

Skulle hon sälja hans — Carl Bjernes bref, det enda kära och dyrbara hon hade kvar?! Sälja alla hans fina, vackra tankar, låta andras kalla kritiska blickar få hvila på dessa bref som för henne voro så heliga och som äfven för honom varit det, ty de talade ju om det fina, skära förhållandet emellan dem, om deras innersta, bästa tankar, tankar som han ej hade yppat för någon mer än henne! Och dem skulle hon förråda för andra — sälja!!? Nej, nej och åter nej. Carl hade ju ej en gång velat att de skulle eklatera sin förlofning. Det var en idé han fått. Han hade tyckt det var deras egen stora hemlighet, att deras förhållande var så mycket finare och vackrare så, och att andra ej behöfde veta det förrän han en dag kunde föra hem henne som sin hustru.

(Forts. å sid. 90).

SVERIGE I EN HOLLÄNDARES ÖGON.

Lejfrs porträtt.

Kiliché: Bengt Sjöfverre.

D:R J. H. GUNNING.

I Holland har i år utkommit en bok med titeln "I Sverige. Reseintryck" författad af en präst d:r J. H. Gunning. Författaren som i Holland är bekant som föreläsare och till sitt modersmål öfversatt en del dikter från svenska och danska, har åstadkommit en liflig och äfven i unions-politiska frågor sympatiserande skildring. Efter att inledningsvis ha besökt Danmark färdas författaren till Lund och Uppsala, Stockholm och Visby, och får tillfälle att yttra sig om en hel del företeelser.

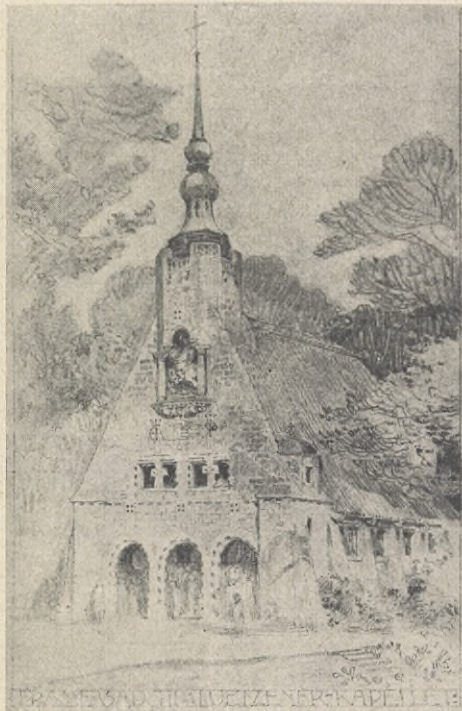
GUSTAF ADOLFSKAPELLET I LÜTZEN.

EN DONATION AF KONSUL OSCAR EKMAN.

Den 6 november lades i Lützen grundstenen till ett Gustaf Adolfskapell, till hvars uppförande fru och konsul Oscar Ekman i Stockholm skänkt medel.

Samlingen skedde kl. 1/2 2 i rådhuset i Lützen, hvarefter man begaf sig till Gustaf Adolfsmonumentet, den s. k. Schwedenstein. Där sjöngs först unisont "Vår Gud är oss en väldig borg", tal hölls af superintendenten Jödicke i Lützen och till sist följde "Guds ord och löfte skall bestå".

Vid grundläggningen inleddes högtidligheten med "Allena Gud i himmelrik". Sedan pastor Helander vid svenska försam-

Efter fotograf.

RITNING TILL GUSTAF ADOLFSKAPELLET VID LÜTZEN AF ARKITEKTEN L. I. WAHLMAN.

lingen i Berlin hållit bön, sjöngs andra versen af samma psalm, hvarpå grundstensurkunden upplästes på sven-

ska af redaktör Blomquist och på tyska af löjtnant Beskow. En svensk blandad kör utförde därefter "På Gustaf Adolfs dödsdag" af Tunberg, svenske ministern i Berlin grefve Arvid Taube talade och grundstensläggningen ägde rum.

Akten afslutades med bön af biskop von Schéele och psalmen "Nu tackar Gud allt folk".

Foto. Hannyojst, Stockholm.

K. G. BILDT. Generalmajor.

Kilich: Bengt Silfverparre

DET NYA HÄRORDNINGSFÖRSLAGETS SKAPARE.

Vi meddela här fotografier af cheferna för generalstaben, generalmajor *K. G. Bildt*, och för flottans stab, konteramiral *Th. Sandström*, hvilka utarbetat det omfattande förslaget till ny organisation för Sveriges stridskrafter till lands och vatten.

TH. SANDSTRÖM. Konteramiral.

Kilich: Bengt Silfverparre

PORTRÄTT TILL DEN UTLÄNDSKA DAGSKRÖNIKAN.

1. PRINS JOHANN GEORG AF SACHSEN

HAR DEN 30 OKTOBER I CANNES

INGÅTT ÄKTENSKAP MED

2. PRINSESSAN MARIA AF BOURBON- SICILIEN.

3. ÄRKEHÄRTIG OTTO AF ÖSTERRIKE

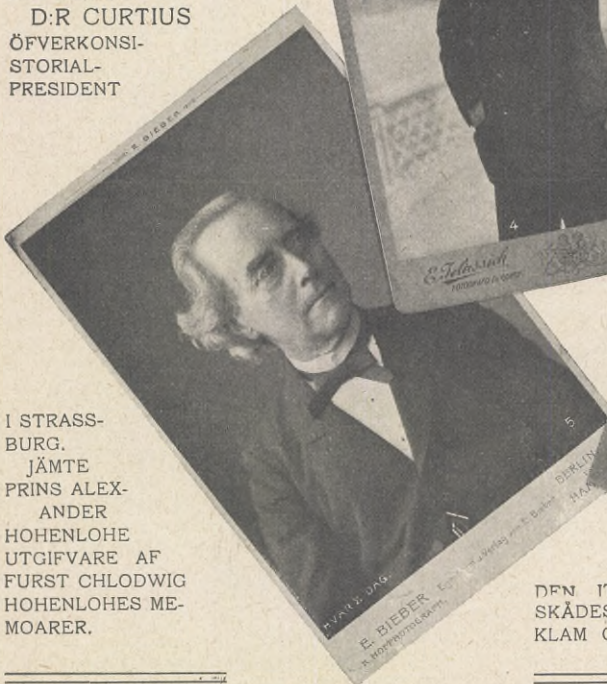
TRONFÖLJAREN, ÄRKEHÄRTIG
FRANZ FERDINANDS BRO-
DER † 2 NOVEMBER I WIEN
41 ÅR GAMMAL, SOM FÖLJD
AF ETT LÅNGVARIGT
STRUPLIDANDE.

4. FRIH. LEXA V. ÄHREN- THAL, ÖSTERRIKE- UNGERNS NYE UTRIKESMINIS- TER. FÖRUTVA- RANDE SÄNDEBUD I S:T PETERSBURG.

5. PROFESSOR D:R CURTIUS ÖFVERKONSI- STORIAL- PRESIDENT

I STRASS-
BURG.
JÄMTE
PRINS ALEX-
ANDER
HOHENLOHE
UTGIFVARE AF
FURST CHLODWIG
HOHENLOHES ME-
MOARER.

6. GABRIE- LE D'AN- NUNZIO.

SENASTE
PORTRÄTT AF
HVARS NYA
FINERAD RE-
FIASKO PÅ
COSTANZITEATERN I ROM DEN 28 OKTOBER.

DEN ITALIENSKE DIKTAREN,
SKÅDESPEL TROTS ALL RAF
KLAM GJORDE FULLSTÄNDIGT
COSTANZITEATERN I ROM DEN 28 OKTOBER.

EFTER FOTOGRAFIER.

Kliché: Kem. A.-B. Dengt Sijfersparre Stilm—Gly.

STOCKHOLMS NYA RIDHUS.

RIDHUSETS YTTRE.

På bergshöjden i fonden af Idrottsparken reser sig Stockholms nya ridhus. Den som med sin medryckande entusiasm och sega energi lyckats skapa det ståtliga etablissemnet är majoren vid Skånska husarregementet Sven Hermelin. Han lyckades få aktiekapitalet fullteknadt och därefter dröjde det icke länge förrän arbetena voro i full gång. I januari månad detta år började schaktningar och grundläggningsarbeten, och redan nu har verksamheten kunnat upptagas i sin fulla utsträckning.

Befattningen som ridhusföreståndare har öfvertagits af ryttmästare G. Örn, hvilken torde vara en af vårt lands mest erfarne män på detta gebit.

Man märker också af lokalernas inredning och anordningarna i sin helhet, att erfarenhet och fack-

(Forts. fr. sid. 87).

Elsa var i fullt uppror. Bara ett sådant förslag, en sådan tanke att hon skulle sälja hans bref var ju att profanera hennes helgedom, hennes kärlek och minnen! Hon går fram och tillbaka i rummet, men så börjar lampan fladdra och osa. Detta väcker en ny tanke hos henne. Fotogenen är slut och hon har inga pengar att köpa ny för. Hon känner sig också förfärligt hungrig och trött och med en djup suck sjunker hon åter ned i stolen. Hur var det nu igen det stod i brevet? Jo "jag vill gärna betala hvad som helst". Pengar, ja nog behöfver hon pengar! Tänk om hon kunde få så mycket att hon kunde uppehålla sig de två år hon har kvar tills hon skall få ut sin liffränta, eller om hon kunde få tillfälle att sköta sig så hon åter blefve frisk och kunde arbeta. Sedan Elsa lämnade grosshandlare Webers för 18 år sedan hade hon varit anställd som lärarinna vid ett flickläroverk, men efter 15 års tråget arbete hade hon måst sluta till följd af sin kienhet. Nu lefde hon på de privatlektioner hon kunde få gifva, men de blefvo allt mera tunnsådda, ty de flesta mammor tyckte hon såg så sjuklig ut, och de ville helst hafva absolut friska lärarinnor för sina små flickor. Nu hade hon endast högst få lektioner. På dem kunde hon omöjligt lefva, den lilla besparing hon gjort under sin ordinarie lärarinnetid var längesedan slut, hon hade ju alltid måst sköta sin hälsa, och något nytt arbete orkade hon ej börja. Hon var så trött, så gränslöst

kunskap varit och äro rådande. Allt är luftigt och ändamålsenligt utan onödig lyx, från samlingsrum, toaletterum och ridhall till stallar, selkammare och logement. Intresset för ridinstitutets verksamhet har redan visat sig så lifligt att ytterligare stallrum för 12 hästar måst anskaffas på annat håll. Och dock synas stallrummen inom ridhuset vara rym-

IL 8 D4 STOCKHOLMSFOTOGRAF.

INTERIÖR.

Kliché - Bengt Silfverparre.

liga nog. Ryttmästare Örn har inom ridhuset 20 ridhästar och 10 hästar för körskolans räkning, hvarjämte 30 utvalda nummerhästar hållas på stall.

Med det nya etablissemnet har Stockholms behof af ridhus och körskola blifvit fyllt på ett mycket tillfredsställande sätt.

trött. Lifvet hade ju inte heller något värde eller intresse för henne längre, sedan allt blifvit grusadt genom att en lunginflammation ryckt bort den enda hon hade i världen, hennes älskade, älskade Carl. Men hon måste ju "lefva" så länge lifvet hängde i, fast nog önskade hon så innerligt att få dö, gå hem, som hon brukade säga, till ljus och glädje och kanske få återse sin Carl. — — — Pengar, ja visst skulle det vara skönt att få pengar, att få mat och värme! Hon riktigt huttrade af köld där hon satt hopkrupen i stolen. Men hur var det nu igen? Hon skulle få dessa pengar genom att sälja hans bref. Hans bref! Hade hon då blifvit alldeles tokig som ett enda ögonblick kunde tänka på något sådant? Hans, hans, hans bref! Nej, aldrig, aldrig!! Hellre då dö af svält och köld än att vanhelga deras kärlek, hennes dyrbara, dyrbara minnen, genom att låta andra få se och röra vid dem. Hennes minnen! Ack huru relativt lycklig och rik hade de gjort henne under de gångna åren! Utan dem kan hon ej fatta hur hon skulle kunnat släpa sig fram. Här uppe på sitt lilla rum hade hon sannerligen lefvat mer i minnena än i verkligheten och på så sätt för några timmar kunnat glömma allt svårt och tungt. Hur ofta hade hon ej tagit fram hans kära bref och läst dem om och om igen. Och dem skulle hon sälja? På en stor pänning för och sedan materiellt lefva på hvad som förr utgjort hennes själs stora glädje och njutning? Nej, det *fick* icke

Efter fotografi.

NIHILISTDÅDET I PETERSBURG DEN 27 OKTOBER.

Kilich: Bengt Silfversparre.

På Vossnessskibron öfverfölls midt på ljusa dagen en vagn med en stor värdetransport af några revolutionärer. För att öka förvirringen kastade de en bomb hvarvid 2 personer dödades och 7 sårades.

Militärbevakningen lyckades gripa några af rövvarne, men de öfriga undkommo med inemot 445,000 rubel. Vår fotografi är tagen 20 minuter efter explosionen

ske! I kväll var hon stark, men skulle hon äfven i morgon kunna vara det, då trötthet och hunger ännu mera skulle göra sig gällande och den där herr Aurén skulle komma och säkert göra sitt allra bästa för att öfvertala henne att sälja brefven. Om hon bara ej vore så trött! Men hon känner till sin sorg, att hon nog ej länge skall orka kämpa emot. Men hon *vill* ej bli öfvermannad! Nej då tusen gånger hellre göra slut på alla möjligheter till frestelse. Nu medan hon ännu orkar och har kraft öfver sin vilja skall hon bränna alla Carl Bjernes bref. Bränna! Men är det icke en synd mot hennes eget glädjefartiga lif att beröfva det den enda solstråle det har? Skulle hon icke blott kunna låna herr Aurén brefven och sedan få dem tillbaka? Men nej, det vore ju att kapitulera med kärleken och minnet, det vore att tarfligt svika Carl Bjernes förtroende, ty brefven innehöllo ju saker som han endast sagt till henne, till henne ensam. Jo visst skulle det vara ett brott att lämna brefven ifrån sig, och därför skall hon bränna dem nu, nu genast!

Lampan har slocknat, men Elsa kan ändå lätt ta fram alla brefven ur skrifbordslådan där de omsorgsfullt ligga nedlagda. Hon trycker hela packen tätt till sitt klappande hjärta. Hennes kära, kära bref! Det kännes så gränslöst svårt att nödgas skiljas från dem. Sakta smeker hon det ena efter det andra under det hon faller på knä framför kakelugnen. Ett och annat trycker hon också mot sina skålfvande läppar och ögonen fyllas af stora tunga tårar.

Men så rycker hon upp sig. Hon måste vara stark ty nu, nu måste det ske! En annan gång kanske hon inte längre förmår att göra det. Med ett raskt beslut lägger hon alla brefven i kakelugnen och tänder eld på dem. Det svider som eld i hennes eget hjärta,

(Forts. å sid. 95).

Efter porträtt.

Kilich: Bengt Silfversparre.

GREFVINNAN AF MONTIGNOSO, EXKRONPRINCESSA LOUISE AF SACHSEN MED SIN DOTTER.

Nuvarande Sachsiske konungens förutvarande gemål har i dagarne i München för första gången på fyra år åter sammanträffat med sina barn. Det steg som prinsessan Louise en gång i sjuklig öfverretning tog, tillräknas henne icke. Men officiella hänsyn göra en återkomst till sachsiska hofvet otänkbar.

NÄR ELEMENTEN RASA.
FRÅN EN SVENSK MEDARBETARE I HONGKONG.

Efter fotograf.

Klubb: Kem. A.-B. Hengt Sjöfvervare Skola—Öbg.

TYFONEN I HONGKONG: EN GATA FULLSTÄNDIGT SPÄRRAD AF NEDBLÅSTA TRÄD.

Åter har Hongkong, det brittiska väldets utpost i fjärran Östern, hemsökts af en af de våldsamma cykloner som tid efter annan uppträda i dessa trakter och utgöra sjöfartens värsta fiende. Utan minsta förebud, och egendomligt nog utan att statens observatorium i Hongkong, som står i ständig telegrafisk förbindelse med den världsberömda meteorologiska anstalten i Manila på Filipinerna, hunnit gifva den sedvanliga varningssignalen, utbröt med sällspord våldsamhet den 18:de dennes en dylik cyklon.

Hongkongs hamn är en af de bästa i världen, och under normala förhållanden erbjuder den en storartad anblick, nogsam vittnande om dess framstående plats bland världens stora sjöfartscentra. Här mötas postångare från England, Tyskland, Frankrike, Amerika och Australien, och hundratals större och mindre fartyg uppehålla förbindelserna med snart sagdt alla delar af världen. Hit är dessutom förlagd huvudstationen för engelska flottans kinesiska eskader, och af de öfriga stormakternas mariner saknas sällan världiga representanter. Hongkongs hamn är en sällsynt imponerande tafel full af lif och färg med det "obeskrifliga något" öfver sig, som utgör Orientens stora charme.

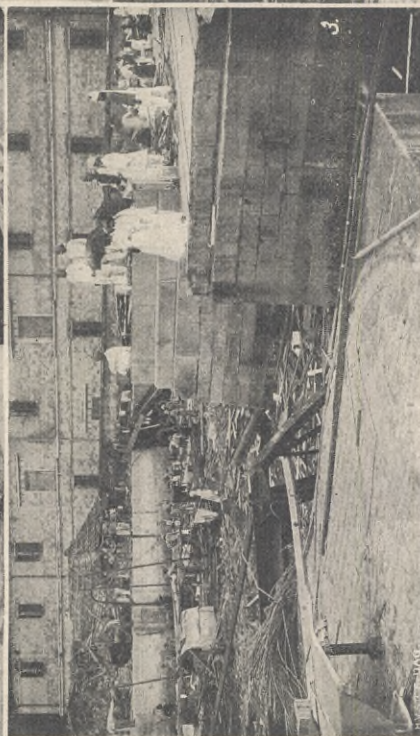
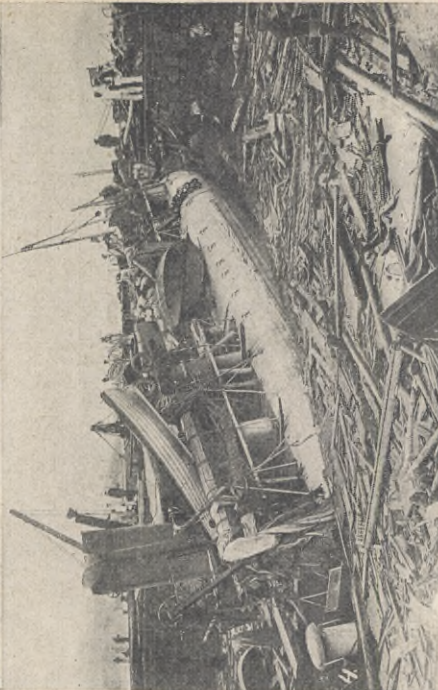
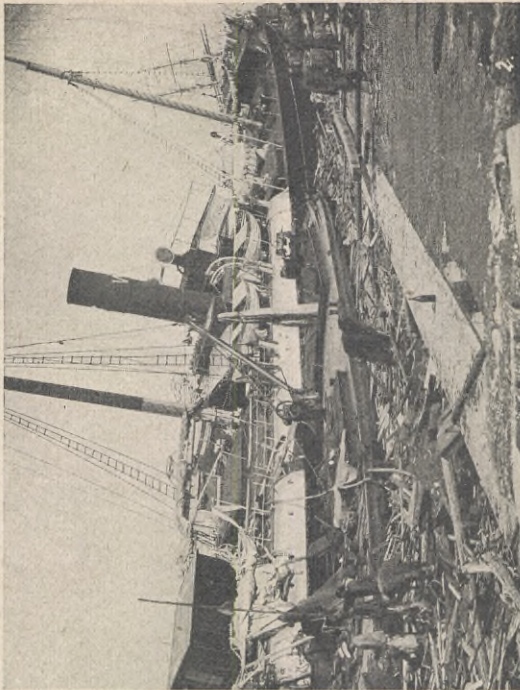
Vid åttatiden på morgonen den 18:de september väcktes koloniens invånare af det fruktade ljudet — tyfonkanonens affyrande från observatoriet. Hvad det betyder vet hvarje barnunge. Lösen är: rädde sig den som kan. Det blir ett förtvivlat kämpande för en skyddad plats bland den stora delen af kinesbefolkningen som på vattnet har sitt enda hem, den båt eller "sampan", som sett dem födas och som ofta nog äfven blir deras graf. Alla förberedelser voro emellertid denna gång omöjliga, och de som gjordes voro helt och hållet förgäfv. Inom några minuter hade cy-

klonens centrum nått stadens omedelbara närhet och hafvet var en enda kokande, hvitskummande massa. I dess hvirflar neddrogos hundratals, ja man kan lungt säga tusentals kinesiska fiskebåtar och med dem gingo nära åttatusen hafvets arbetare till botten. Sedan kom turen till den inre hamnen. Där hade alla på redden liggande ångare fällt båda ankarne, ja i somliga fall ända till tre och fyra och med maskinerna arbetande full fart framåt sökte de rida stormen ut. Några få lyckades. Det stora flertalet ledo allvarsamma skador. Ett tiotal sjönko, flere med man och allt. Två franska torpedo "destroyers" blefvo fullständigt vrak och fyra officerare omkommo. Om vågornas höjd och stormens styrka kan man göra sig en föreställning, då man ser fartyg af flere tusen tons dräktighet uppkastade hundratals fot från stranden.

De mest hjärtslitande scener utspelades inför åskådarna, som voro totalt oförmögna att lämna hjälp af något slag. De vid brobänkar och kajer förtöjda flodångarna hade mindre utsikt till räddning än de i rum sjö fö.ankrade. Förtöjningar sletos. Stålkablar och svåra trossar sprungo som segelgarn.

Lösgjorda och redlösa drefvo de ut i hamnen, kolliderade med andra till ankars liggande fartyg, eller, om de ej dessförinnan kantrat och sjunkit, kastades upp på motsatta stranden och sletos i spillror. På detta sätt bl.fvo ej mindre än femtio ångare och segelfartyg ej endast vrak men fullständigt sönderslagna. Det beräknas att mellan åtta- och tiotusen människor satte lifvet till, att egendom till många millioner värde förstördes, och allt detta inom mindre än två timmar.

Många europeiska befälhavare och styrmän ådagalade en sinnessnärvaro och dödsförakt som göra dem förtjänta af det högsta beröm. Att förödelsen det oakadt fick en sådan omfattning får uteslutande tillskrivas

naturmakternas våld. Flera af dessa hafvets tappra söner fingo sin graf i vågorna och ett par sågas frivilligt hafva följt sina fartyg i djupet.

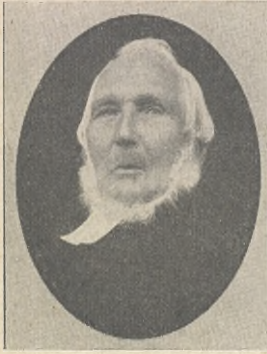
Särskildt glädjande var att erfaras hurusom en ung svensk, C. de Bedoire, befälhafvare å Kinesiska Tullverke's kryssare "Ping Ching" med hjälp af enlast en europé — den Kinesiska besättningen var lamslagen af skräck och råkade i panik — räddade ej endast sitt dyrbara fartyg, utan sedermera med oerhörda ansträngningar under två dygn uppsamlade ej mindre än två hundra skeppsbrutna kineser.

Bland de omkomna är en af koloniens främste män, Lord-Biskopen af

Efter fotografier.

TYFONEN I HONGKONG: 1. ENGELSKA KANONBÅTEN »PHOENIX», 2. ÅNGAREN »PATRIARCH» UPPKASTAD MOT KAJEN. Mellan dessa var en bro spänd som fullständigt förstörts. 3. VID KAJERNA. 4. FRANSKA DESTROYERN »FRONDE».

Hongkong, som med några kinesiska studenter var stadd på en segeltur bland närliggande öar och därvid öfverraskades af stormen. Det skeddade har haft en förlamande inverkan inom nästan alla områden. Ett allvarsamt afbrott i

T. E. A. BECKMAN.

Göteborgs stifts prästerskaps senior, prosten Theodor Beckman fyllde den 21 november 85 år. Stud-ex. 41, prästvigd 45, kyrkoherde i Näsinga 64, p-ost 79.

C. O. VON GEDDA.

F. d. öfverstelöjtnanten, friherre Carl Otto von Gedda fyllde den 1 nov. 70 år. Stud-ex 54, underlöjtn. vid Jönköpings reg 55, major 79, öfverstelöjtnant 90, i reserven 94, afsked 1900. Led. i styrelsen för Göteborgs Handelsbank samt Jönköpings stads skolråd.

K. H. HALLERSTRÖM.

Borgmästaren Hugo Hallerström fyller den 12 nov. 45 år. Stud-ex. 83, ex. till rikets rättsgångsverk 90, t. f. borgmästare i Sigtuna 90, borgmästare därst 92. Landstingsman 93-04, led. i kyrko- och skolråd. Bevilningsberedningens ordförande.

K. H. KARLSSON.

Biblioteksamanuensen fil. doktor Karl Henrik Karlsson fyller den 12 nov. 50 år. Stud-ex 75, fil. dr. 90 e. o. amanuens i Kungl. Biblioteket 85, ordinarie amanuens 94. Har under statsanslag vistats i Rom 94-1900 för historiska forskningar i Vatikanens arkiv.

H. W. E. TAUBE.

Godsägaren, friherre Henrik Taube å Skye (Småland) fyller den 11 nov. 70 år. Ordf. i Urasa kommunalstämman och kommunalnämnd sedan 87, nämndeman i Konga härad 87-96, led. af Kronobergs läns lushållningssällskaps förvaltningsutskott 87-96, led. af landstinget 89, m. m.

J. T. MALM.

Kontraktsposten, teol. dr. Johan Malm fyllde den 23 okt. 61 år. Stud-ex. 61, prästvigd 74, kyrkoherde i Gladsax 77, kontraktspäst i Albo o' h Jerrestads kontrakt 79, kyrkoherde i Löderup 89, kontraktspäst i Ingelstads kontrakt 95, folkskoleinsp. sedan 95, teol. doktor 97.

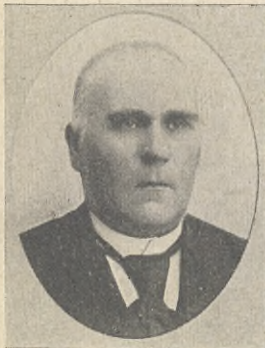
O. A. C. HAMMAR.

Landssekreteraren Olof Hammar i Hernösand fyllde den 2 november 55 år. Stud-ex. 70, hofrättslex. 74, landssekr. i Vesternorrlands län 94, Vice ordf. i Vesternorrlands länshållningssällskap sedan 03, ordf. i Centralstyr. för Hernösands Ensk. Bank sedan 95, led. i direktionen för Hernösands hospital sedan 03.

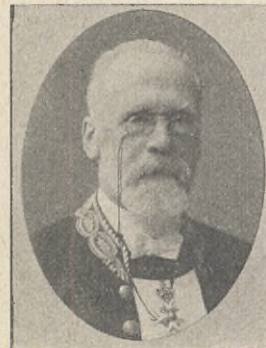
F. H. SVENSON.

Öfverläkaren, e. o. professor Frey Herman Svenson i Uppsala fyller 14 november 40 år. Stud-ex. 86 med. dr. 03, amanuens vid Serafimeritarsrettets nervklinik 96-97, amanuens vid Stockholms hospital 98-99, öfverläkare vid Uppsala hospital och asyl, e. o. professor i psykiatri vid Uppsala universitet sedan 04.

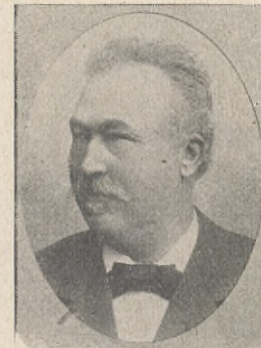
J. W. BENGTSSON.

Riksdagsmannen Johannes Wilhelm Bengtsson, ägare af egen Jömen Häradsköping i Jönköpings län, fyllde den 3 nov. 65 år. Led. af Riksd. A. K. sedan 90. Landstingsman sedan 93, led. af pröfningsnämnden i 17 år, v. ord. i skolrådet, ordf. i kommunalnämnden sedan 86, m. fl. uppdrag.

W. B. BESKOW.

65 år fyllde den 13 nov. kanslirådet och chefen för eklelesiastikdepartementets kyrkobyrå Wilhelm Bernhard Beskow. Efter avslutade universitetsstudier 63 blef B assistent i dep:teis folkskolebyrå 68, kansliskr. 78, samt utnämndes till innehafvande befattning 89.

E. WICKSTRÖM.

Den 29 okt. fyllde bankdirektören Eric Wickström i Skurup 60 år. Styrelseledamot i Skurups sparbank och allt sedan A. B. Skånska Handelsbanken upprättade kontor i Skurup dess hufvuddirektör på platsen. Ordf. i municipalstyrelsen.

L. WETTERLIND.

50 år fyller den 11 nov. fabriklären Ludv. Wetterlind å Örneberg i Brännkyrka. Ordförande i Fattigvårdsstyrelsen, v. ordf. i kyrko- och skolrådet, v. ordf. i kommunalstämman m. fl. kommunala uppdrag.

PORTRÄTTGALLERI

K. J. A. KULLGREN. †

Apotekare Karl Johan Alexander Kullgren afled den 28 okt. i Ulricehamn 83 år gammal. Apotekareex. 50, inneh. eget apotek i Vaxholm 54—52, i Stockholm 62—63, i Hjo 63—67, i Svenljunga 67—72, i Mölndal 72—. Sedan 86 bosatt i Ulricehamn var K. d. l. led. af stadsfullmäktige och skolrådet.

R. HVASSER. †

Den 29 okt. afled i en ålder af 80 år kyrkoherde Richard Hvasser. Stud.-ex. 47, prästvigd 51, kyrkoherde i Venjan 72, i Ore sedan 90.

F. B. LETH. †

Den 31 okt. afled i Karlshamn apotekaren Fredrik Leth 64 år gammal. Apotekareex. 65, innehade sedan 93 apoteket i Karlshamn. Mångårig led. af stadsfullmäktige. Led. af en mängd kommittéer och styrelser, bl. a. led. af styr. för Karlshamns sparbank.

C. G. SAMUELSSON. †

Bankkamrer Carl Gustaf Samuelsson afled i Köping den 27 okt. Född 52, stud.-ex. 73, förest. för Mälareprovinsernas Ensk. Bank i Köping sedan 79. Stadsfullmäktig 86—01. Mångårig revisor af stadens räkenskaper, styrelseled. af Köpings sparbank, under några år dess v. ordf.

J. EDQVIST. †

En af Evangeliska fosterlandsstiftelsens mera kända personligheter, f. fastighetsägaren Johannes Edqvist afled i Stockholm den 28 okt., 75 år gammal. E. har verkat inom Evangeliska fosterlandsstiftelsen allt sedan dess bildande, på senaste tiden tillhört dess styrelse.

A. W. FEYCHTING. †

F. d. byrachefen i lotsstyrelsen August Wilhelm Feychting afled d. 27 okt. i Stockholm. Född 33, har tagit en mycket lillig del i Stockholms kommunala angelägenheter och var sedan år 74 ledamot af stadsfullmäktige samt under många år ordförande å drätselnämndens andra afdelning.

A. G. COYET. †

Kammarjunkaren Adolf Gabriel Coyet afled den 26 okt. Född 35, stud.-ex. 55, kansliex. 60, kammarjunkare 62. Ägare af egendomarne Nynäs, Vrana och Bärsta i Örebro län. Landstingsman och ordf. i styr. öfver Örebro läns folkhögskola.

N. A. SANDSTRÖM †

I Linköping afled den 13 okt. trafikchefen, ingenjören Nils August Sandström 64 år gammal. På sin tid verksam deltagit i Motala stads angelägenheter såväl som led. af stadsfullmäktige och dess beredningsutskott som af dess byggnadsnämnd.

(Forts. fr. sid. 91).

när hon ser lågorna förtära det ena brevet efter det andra och ännu en gång dra'r hela Carl Bjernes och hennes historia förbi hennes inre syn.

Ack, på den tiden han skref dessa bref var han inte berömd och han misströstad själf ofta om att någonsin blifva det. Men *hon* hade icke misströstat. Hon *visste* att han var en stor konstnär och att han skulle göra lycka. Hur ofta hade ej hennes fasta tro på hans förmåga gifvit honom nytt mod, när han af små motgångar ville kasta allt öfver bord. När han sedan började lyckas och hon hänryckt deltog i hans glädje, brukade han ofta säga att det borde vara hon som skulle få hela äran, ty det hade alltid varit hon som inspirerat honom, när han kunnat åstadkomma något som var godt och bra och vackert. — Men då, just som han kommit så långt att han började hoppas att snart, snart kunna få föra hem sin lilla E sa som sin brud, kom döden.

— — — Ett stönande glider öfver Elsas läppar, och hon lutar hufvudet tungt mot kakelugnen. Hur

tomt och innehållslöst hade icke lifvet sedan blifvit för henne, men ändå, ändå, var hon icke rik och lycklig som ägt en sådan mans hela kärlek och förtroende. Hon var tacksam att hon fått upplefva att hela världen erkände honom som en stor konstnär och hyllade hans minne. Hans konst ville hon gärna de skulle få ha och beundra, men hans kärlek och alla hans fina känslor och tankar — — nej de tillhörde henne, henne ensam och därför var hon också glad, att alla hans bref snart endast voro aska.

Då städerskan följande morgon kom in i Elsa Malms rum låg hon fortfarande på knä framför spisen med hufvudet stödt mot det kalla kaklet och armarna slapp nedhängande. Hon var död! Hennes sjuka utpinade hjärta hade stannat på samma gång den sista lilla lågan, som förtärde Carl Bjernes breflocknade. Men öfver hennes ansikte hvilade ett lungt och nöjdt uttryck. Hon hade icke svikit sin kärleks heliga minnen och hon hade äntligen fått gå hem!

sjöfarten och stora rubbningar inom affärsvärlden särskildt den kinesiska, som haft så godt som intet försäkradt, är den omedelbara följden — men med karaktäristisk raskhet och klar blick för situationens kraf ha Hongkongs ledande män, med guvernören dir. Matthew Hathau i spetsen, gripit sig verket an att återställa normala förhållanden och att så långt sig göra låter bringa lindring och hjälp till den stora nödlidande kinesiska befolkningen, som trots allt hvad däremot säges, varit och är en af de viktigaste faktorerna i Hongkongs snabba utveckling.

Claes Asker.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöberg.

TYFONEN I HONGKONG: DANSKA FIRMAN JESENS TILL HÄLFTEN INSTÖRTADE MAGASINSBYGGNADER.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöberg.

TYFONEN I MOBILE: DUNCAN PLACE EFTER FÖRÖDELSEN.

tografi från Mobile. Det är en icke alltför sällan återkommande och dock ganska anmärkningsvärd tillfällighet, detta sammanträffande i H. 8. D. mellan svenskar å skilda delar af jordklotet, långväga hemifrån och med ett gemensamt intresse för denna tidning.

Red.

Som ett talande bevis på arten af H. 8. D:s utländska förbindelser återgifva vi jämväl ofvansstående bild från Mobile, Alabama, (N. Amerika). Samtidigt med att vi från en svensk, bosatt i Hongkong, erhålla den förträffliga, väl illustrerade uppsatsen öfver den senaste tyfonen som hemsökt denna del af Kina, ingår från andra sidan jordklotet, jämväl från en svensk H. 8. D:s-intresserad, en samling fotografier från en fördömande orkan som nyligen gått öfver den trakten. Vi ha måst inskränka oss till återgifvandet af en enda fo-

VIII ÅRG. 6:E HÄFTET INNEHÅLLER:

Carl Carlsson Bonde — Den nye justitieombudsmannen. — Frits Thaulow. † — De fyra svenska näktergalarne. — Fru Anna Boberg. — Jubileum vid Chalmerska institutet. — Malmö nya posthus. — Svenskt allehanda. — Egnahemsfrågan. — "Gamla bref" af Wipo Sverige i en holländares ögon. — Gustaf Adolfskapellet i Lützen. — Det nya härdordningsörlags skapare. — Porträtt till den utländska dagskrönikan. — Stockholms nya ridhus. — Nihilistdådet i Petersburg. — Exkronprinsessan af Sachsen med sin dotter. — När elementen rasa. — Veckans porträttgalleri.

Obs.! Återgifvande af text eller illustr. ur H. 8. D utan särskildt medgifvande förbjudes.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG. 1906.